

30. Què diu l'«Evangeli de Maria (Magdalena)»?

El que es coneix per Evangeli de Maria és un text gnòstic escrit originalment en grec, que ens ha arribat a través de dos fragments en paper del segle III, trobats en Oxirrinco (Egipte) (P.Ryl. III 463 i P.Oxy. L 3525), i una traducció al copte del segle V (P.Berol. 8502).

13/06/2006

Tots aquests textos van ser publicats entre l'any 1938 i 1983. És possible que l'obra fora composta el segle II. En ella es representa Maria, probablement la Magdalena (encara que només se li diu Maria), com font d'una revelació secreta per ser-hi en estreta relació amb el Salvador.

Al text fragmentari que ens ha arribat es narra que els deixebles fan preguntes al Crist ressuscitat i ell els respon. Després els envia a predicar l'evangeli del Regne als gentils i marxa. Els deixebles es queden tristos, sentint-se incapaços de complir el mandat. Llavors Maria els anima a portar-lo a terme. Pere li demana que els comuniqui les paraules del Salvador que ells no han escoltat, ja que saben que ell “la estimava a ella més que a la resta de les dones”. Maria refereix la seva visió, repleta de consonàncies gnòstiques. En el context d'un món que va cap a la seva dissolució,

explica les dificultats de l'ànima per a descobrir la seva veritable naturalesa espiritual en la seva ascensió al lloc del seu etern descans. Quan acaba de narrar la seva visió es troba amb què Andreu i Pere no la creuen. Pere qüestiona que el Salvador la preferís a ella per sobre dels apòstols i Maria es posa a plorar. Leví la defensa (“Tu, Pere, sempre tan impetuós”) i acusa Pere de posar-se en contra de la “dona” (probablement Maria, més que la dona en general) com feien els adversaris. Els anima a acceptar que el Salvador l’hagi preferida a ella, a revestir-se de l’home perfecte i marxar a predicar l’evangeli, cosa que finalment fan.

Fins a aquí el testimoni dels fragments, que, com es veu, no és molt. Alguns autors han volgut veure en l’oposició dels apòstols a Maria (d’alguna manera també present en *l’Evangeli de Tomàs*, la *Pistis Sophia* i

l'Evangelí grec dels egipcis) un reflex de les confrontacions existents en l'Església del segle II. Seria senyal que l'Església oficial estaria en contra de les revelacions esotèriques i del lideratge de la dona. Però si es té en compte el caràcter gnòstic d'aquests textos, sembla molt més plausible que aquests “evangelis” no reflecteixin la situació de l'Església, sinó la seva particular postura i enfrontament amb ella. Allò que afirma un grup sectari no pot entendre's com norma general d'una situació, ni pot fer-se de l'excepció una regla.

Juan Chapa